

Article Type: Research Article

Sankara Namachivayar in Nannul Urai Kattamaippu

V.Panimalar^{1*}, Dr.G.Padmanabhan²,

¹ Research scholar, Department of Tamil Language and Translation Studies, Dravidian University, Kuppam, 517 426.

² Associate professor, Department of Tamil Language and Translation Studies, Dravidian University, Kupam, 517426. Email: Padman.tamil@gmail.com

*Correspondence: vasanthapanimalar74@gmail.com,

Received: 26-01-2026; Revised: 27-01-2026; Accepted: 30-01-2026; Published: 01-02-2026

Abstract: In the Tamil context, creating ancient literary and grammatical works and providing commentaries for them is a continuous tradition. The 'Viruttiyurai' written by Sankara Namachivayar for the Nannul (a grammar of the Tamil language in A.C.13th century) holds a unique place in the world of Tamil grammar due to its extensive explanations.

Furthermore, this article analyzes the religious harmony expressed in Sankara Namachivayar's commentary, the request made by Maruthappa Devar, and his discussions regarding religion and Sanskrit. Through this, the objective of this research is to examine the intellectual integrity of a commentator and his religious devotion.

Keywords: Viruttiyurai, Nannul, Sankara Namachivayar, Uthumalai Maruthappa Devar.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

சங்கர நமச்சிவாயரின் நன்னூல் உரை கட்டமைப்பு

¹வ.பனிமலர், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை,

திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம் – 517 426.

²முனைவர் கு.பத்மநாபன், இணைப் பேராசிரியர், தமிழ் மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை,

திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம் – 517 426.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தொன்மையான இலக்கிய, இலக்கண நூல்களை இயற்றுதல் மற்றும் அவற்றுக்கு உரை வகுத்தல் என்பது தமிழ்ச் சூழலில் தொடர்ச்சியான ஒரு மரபாகும். நன்னூலுக்குச் சங்கர நமச்சிவாயர் இயற்றிய 'விருத்தியுரை', அதன் விரிவான விளக்கங்கள், இலக்கண உலகில் தனித்துவம் பெறுகிறது. மேலும், இக்கட்டுரை சங்கர நமச்சிவாயரின் உரையில் வெளிப்படும் சமய நல்லிணக்கம், ஊற்றுமலை மருதப்ப தேவரின் வேண்டுகோள், மற்றும் அவரது சமயம் மற்றும் வடமொழி விவாதங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இதன் மூலம் ஒரு உரையாசிரியரின் அறிவுசார் நேர்மையையும், அவரது சமய பற்றையும் ஆராய்வதே இவ்ஆய்வின் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: சைவம், விருத்தியுரை, நன்னூல், சங்கர நமச்சிவாயர், ஊற்றுமலை மருதப்ப தேவர்.

முன்னுரை

தமிழ் மொழி, தொன்மையும் செழுமையும் மிக்க இலக்கண மரபையும் கொண்டுள்ளது. ஒரு மொழியின் இலக்கியச் செழுமையை நிலைநிறுத்தவும், காலமாற்றத்தினால் ஏற்படும் சிதைவுகளிலிருந்து அதைப் பாதுகாக்கவும் இலக்கண நூல்கள் அரணாக அமைகின்றன. தமிழில் அகத்தியம் தொடங்கி இன்றுவரை எண்ணற்ற இலக்கண நூல்கள் தோன்றியிருப்பினும், தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் இரு கண்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. பவணந்தி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட நன்னூல், அதன் சுருக்கமான மற்றும் தெளிவான சூத்திர அமைப்பால் இன்றளவும் நிலைப்பெற்று, அனைவரும் போற்றும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

நூலைக் காட்டிலும் அதன் உரைகளே அந்நூலை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் வலிமை பெற்றது. நன்னூல் மயிலைநாதர், ஆண்டிப்புலவர், சங்கர நமச்சிவாயர், சிவஞான முனிவர், கூழங்கைத் தம்பிரான், விசாகப் பெருமாள் ஐயர் என ஒரு நீண்ட உரையாசிரியர்கள் வரிசையைக் கொண்டுள்ளது. இவர்களில் சங்கர நமச்சிவாயரின் உரை 'விருத்தியுரை' என்று

அழைக்கப்படுவதற்குக் காரணம், அது மூல நூற்பொருளை விளக்குவதுடன் இல்லாமல், முன்னோர் உரைகளை ஆராய்ந்து புதிய விளக்கங்களை முன்வைத்து, இலக்கண, இலக்கிய மேற்கோள்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளதே ஆகும்.

வரலாறு மற்றும் சமூகப் பின்னணி.

சங்கர நமச்சிவாயர் கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். கி.பி.13- ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழக மன்னர்களான சோழர்களின் ஆட்சி மழுமையாக முடிவுற்று பாண்டியர்களின் ஆட்சி தழைத்தோங்கியது. பாண்டியர்களினது ஆட்சி கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் முடிவுற்று டெல்லி சுல்தான்களின் ஆதிக்கம் தொடங்கியது. டெல்லி சுல்தான்களின் படையெடுப்பினால் தமிழகத்தின் வைதீக சமய நிறுவனங்கள் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளானபோது, விஜயநகரப் பேரரசு தென்தமிழகத்தை ஆட்சி செய்த சிற்றரசர்களுடன் இணைந்து டெல்லி சுல்தான்களை வென்றனர். கி.பி.14 முதல் 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டத்தில் தமிழகத்தை நாயக்கர்கள் ஆண்டுவந்தனர். இவர்கள் வைணவ சமயத்தைப் போற்றி இருப்பினும், பிற அகச்சமயங்களுக்குத் தொண்டாற்றியும், இருவேறு சமங்களுக்கு இடையில் இருந்த சமயப் பூசல்களைக் களைந்தும் வந்தனர். இவ்இடைபட்ட காலத்தில் சிற்றிலக்கியங்கள் மிகுதியாக தோன்றியதால் இக்காலத்தைச் சிற்றிலக்கிய காலம் என்றும் கூறுவர். தமிழக வரலாற்றில் கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலம் 'உரையாசிரியர்களின் காலம்' எனப் போற்றப்படுகிறது. சங்கர நமச்சிவாயர் இத்தகைய ஒரு காலச் சூழலில் வாழ்ந்தவர்.

ஊற்றுமலை மருதப்பர்

சங்கர நமச்சிவாயரை ஆதரித்தவர் ஊற்றுமலை மருதப்பர். அவரை “முத்தமிழ்ப் புலமையும் முறை யரசுரிமையும் இத்தலத் தெய்திய விறைமக னாதலின்” என்னும் பாயிற அடிகளால் அவரினது ஆழ்ந்த புலமையையும் ஆட்சிமுறையையும் அறியமுடிகிறது.

உ.வே.சா தனது நன்னூல் சங்கர நமச்சிவாயர் உரைப் பதிப்பில் “நன்னூற் சூத்திரங்களில் விருப்பும் மயிலைநாதருரை அந்நூலுக்கு ஏற்றவுரையன்றென்பதுபற்றி அதன்பால் வெறுப்புமுள்ள ஆசிரியர் சாமிநாததேசிகர், ‘நன்னூலுக்குச் சிறந்ததோருரை நீர் செய்திடுக’ என்று பணித்தமையாலும், கல்விகேள்விகளிற் சிறப்புற்று, ‘முத்தமிழ்ப் புலமையும் முறையரசுரிமையும் இத்தலத்தெய்திய இறைமகன்’ என்று பாராட்டப்படும் ஊற்றுமலை மருதப்பத்தேவருடைய வேண்டுகோளாலும்”(நன்.உரையாசி.வர.ப.20) சங்கர நமச்சிவாயர் உரையியற்றியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் சங்கர நமச்சிவாயர் இயற்றிய உரைப் பாயிரத்தில்,

“சுவாமி நாத குரவனை யனுதினம்

மனமொழி மெய்களிற் றொழுதவ னருளாற்

பொன்மலை யெனவிப் புவிபுகழ் பெருமை

மன்னிய லூற்று மலைமரு தப்பன்

முத்தமிழ்ப் புலமையு முறையர சுரிமையும்

இத்தலத் தெய்திய விறைமக னாதலின்

நன்னூற் குரைநீ நவையறச் செய்து”(உரை.பாயி. ப.2)

என்றும், உரைச் சிறப்புப் பாயிரத்தில்,

“நன்னூலுட் கருத்துலகோ ரறியவுரை செய்கவென

நரேந்திர சிங்கந்

தென்னூற்று மலைமருதப் பன்புகலப் பொருள்விளங்கச்

செய்தான் பாரில்”(உரை.சிற.பாயி. ப.4)

என்றும் கூறிப்பிடுவதன் மூலம் சங்கர நமச்சிவாயரைப் பணித்தது ஊற்றுமலை மருதப்ப தேவர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

நன்னூல் : சுவாமிநாத தேசிகரின் மறுப்பும் ஏற்பும்

சங்கர நமச்சிவாயரின் ஆசிரியர், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த சுவாமிநாத தேசிகர் ஆவார். இதனை சங்கர நமச்சிவாயர்

“கருணையங் கடலையென் கண்ணைவிட் டகலாச்

சுவாமி நாத குரவனை” (உரை.பாயி. ப.2)

என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறிய முடிகிறது. ‘இலக்கணக் கொத்து’ என்னும் நூலை இயற்றியவர் சுவாமிநாத தேசிகர். இவர் சைவ சமயத்தின் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர் என்பதனைச், சைவ சமய இலக்கியங்களும், சைவர்களால் இயற்றப்பட்ட இலக்கணங்களும் இருக்க பிற சமயத்தவர்கள் இயற்றிய இலக்கண இலக்கியங்கள் மீது நாட்டம் கொள்பர்களை,

“இறையனார் அகப்பொருள் முதலான இலக்கணங்களையும், தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம், முதலிய இலக்கியங்களையும் ஒரு பொருளாக எண்ணாது, நன்னூல், சின்னூல், அகப்பொருள், காரிகை, அலங்காரம் முதலிய இலக்கணங்களையும், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, இராமன் கதை, நான் கதை, அரிச்சந்திரன் கதை முதலிய இலக்கியங்களையும் ஒரு பொருளாக எண்ணி வாணாள் வீணாள் கழிப்பர். அவர் இவைகள் இருக்கவே அவைகளை விரும்புதல் என்னெனின் பாற்கடலுள் பிறந்து அதனுள் வாழும் மீன்கள் அப்பால் விரும்பாது வேறு பலவற்றை விரும்புதல் போல அவரது இயற்கை என்க”. (இ.கொ.சூ.7. பக்.102-103) என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறியமுடிகிறது.

சுவாமிநாத தேசிகர் வடமொழியின் மீது மிகுந்த பற்றுக்கொண்டவர்.

“வடமொழி வழிகல வாதே தமிழைத்
தனியே நீர்தராத் தன்மை” (இ.கொ.சூ.7)

என்னும் நூற்பா வழி அறியமுடிகிறது.

சுவாமிநாத தேசிகர் நன்னூலைச் சமயம் சார்ந்து புறந்தள்ளினாலும், நன்னூலின் இன்றியமையாமையைக் கருத்தில் கொண்டு வைத்தியநாத தேசிகரின் 'இலக்கண விளக்கம்' நூலை மறுக்க வேண்டிய நிலையில்

“முன்னால் ஒழியப் பின்னால் பலவினும்
நன்னூலார் தமக்கு எந்நூலாரும்
இணையோ என்னும் துணிவே மன்னுக
முன்னோர் ஒழியப் பின்னோர் பலரினும்” (இ.கொ.சூ.8 ப.108)

நன்னூலைப் புகழ்கிறார்.

சங்கர நமச்சிவாயரின் வடமொழிப் புலமை.

சங்கர நமச்சிவாயர் தமது நன்னூல் உரையில் வடமொழியிலும் இலக்கணத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். அவ்வாறு அவர் குறிப்பிடும் வடமொழி இலக்கணமாவது, தமிழ் இலக்கணச் சொற்களுக்கு இணையான வடமொழிச் சொற்களைக் குறிப்பிடுவதாக இருப்பதே அன்றி வடமொழி இலக்கணத்தை ஒப்பிட்டுக் கூறும் வகையில் இல்லை. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவரது வடமொழிப் புலமையைக் காணும் பொழுது, அவரது புலமை தொடக்கநிலையிலேயே அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

பிரகிருதி, விகிருதி, அருத்தாபத்தி, குணிப் பெயர் முதலிய சொற்களைச் சங்கர நமச்சிவாயர் குறிப்பிடுவதைக் கொண்டும், ஒருமை பன்மையை விளக்குமிடத்து வடமொழி இலக்கணத்தில் ஒருமை, இருமை, பன்மை என வகைப்படுத்தி இருப்பதைக் கொண்டும் உணரமுடிகிறது.

சங்கர நமச்சிவாயர் உரை அமைப்பு.

சங்கர நமச்சிவாயரினது விருத்தியுரை கருத்துரை, பொழிப்புரை, அகலவுரை என மூன்று வகைக் கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. கருத்துரையில் நிறுத்த முறையானே, என்ன நுதலிற்றோ எனின் என்று தொடங்கி உணர்த்துதல் நுதலிற்று, வகுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று, எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று, முதலிய முறையைக் கையாளுகின்றார்.

பொழிப்புரையில் நூற்பாவிற்கான விளக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறார், அகலவுரையில் சங்கர நமச்சிவாயர் அருஞ்சொற்பொருள், மேற்கோள்கள், உதாரணங்கள், மறுப்புரை, வினாவிடை முறை, ஆகியவற்றைக் கொண்டு அமைத்திருக்கிறார். நன்னூலுக்கு அமைந்த முதல் விருத்தியுரையான சங்கர நமச்சிவாயரின் உரை, விருத்தியுரையின் கட்டமைப்பைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

மேற்கோள்களும் உதாரணங்களும்.

மேற்கோள் என்பதை ஆங்கிலத்தில் reference என்றும், quotes என்றும் குறிப்பிடுவர். ஒரு நூலில் இருந்தோ அல்லது ஒருவரது கருத்தையோ எடுத்துக்காட்டி ஒரு பொருளை விளக்குவது மேற்கோள். உதாரணம் என்பதை ஆங்கிலத்தில் example என்று குறிப்பிடுவர். உதாரணமும் பொருளை விளக்கும் தன்மையில் அமைவதாயினும், அது மேற்கோளாக அமைவதில்லை. அதாவது இவை பொருளை விளக்கும் செயலால் உதாரணம், ஒரு நூலில் இருந்து எடுத்தாளும் காரணத்தால் மேற்கோள்கள் ஆகும்.

சங்கர நமச்சிவாயர் தமது உரையில் எடுத்தாண்டுள்ள நன்னூல், தொல்காப்பியம், அகத்தியம், அவிநயம் ஆகியவற்றில் இருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ள நூற்பாக்கள் மேற்கோள்களாக அமைந்துள்ளன. பிற இலக்கிய இலக்கண நூல்களில் இருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ள மேற்கோள்கள் அனைத்தும் உதாரணங்களாக அமைந்துள்ளன.

சைவ சமய மேற்கோள்களும் பிற சமய மேற்கோள்கள்.

சங்கர நமச்சிவாயர் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவராக இருப்பினும், அவரது ஆசிரியர் பிற சமயங்களை புறக்கணிப்பவராக இருப்பினும் இவரது உரையில் சைவ சமய மேற்கோள்களைக் காட்டிலும் பிற சமய மேற்கோள்கள் மிகுதியாக உள்ளன.

சங்கர நமச்சிவாயர் சைவ சமய நூல்களான திருக்கோவையார், தேவாரம், திருவாசகம், திருமுருகாற்றுப்படை, சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபஃது, இறையனாரகப் பொருள், ஆசாரக்கோவை ஆகியவற்றிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

திருநூற்றந்தாதி, திணைமாலை நூற்றைம்பது, ஐந்திணை எழுபது, நாலடியார், சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி, சூடாமணி, வளையாபதி, யசோதர காவியம், ஆகிய சமண நூல்களில் இருந்து சங்கர நமச்சிவாயர் மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

கம்பராமாயணம், திரிகடுகம், கார் நாற்பது, நான்மணிக்கடிகை, அரிச்சந்திர புராணம் முதலிய வைணவ இலக்கியங்களில் இருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

பெளத்த காப்பியமான மணிமேகலையில் இருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறார். ஆயினும் அவரது ஆசிரியர் கற்றுக்கொடுத்த கல்வியின் பயனாய் இவரது உரையில் திருக்குறளில் இருந்து மிகுதியான மேற்கோள்களை எடுத்தாண்டுள்ளார்.

புத்தம் புத்துரையின் தோற்றம்.

சங்கர நமச்சிவாயரின் உரைநடை செறிவானதாக இருப்பினும் சமயம் பற்றிய குறிப்புகளும், அவை தொடர்பான செய்திகளும் மிகக் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக சிவஞான முனிவர், இவ்வுரையில் சைவ சமயச் செய்திகளை உட்புகுத்தி புத்தம் புத்துரையை இயற்றியிருக்கிறார்.

நூலாசிரியரின் கருத்தை மறுக்காது ஏற்றல் .

சங்கர நமச்சிவாயர் சமயக் கருத்துக்களை உட்புகுத்தக்கூடிய இடங்களான கடவுள் வணக்கம் (56) நூற்பாவிலும், உயர்திணை அஃறிணையைக் (261) குறிப்பிடும் நூற்பாவிலும், ஐயறிவு உயிர்களைக் (449) குறிப்பிடும் நூற்பாவிலும், ஒலியைக் குறிப்பிட அணுத்திரள் ஒலி (58) என்று குறிப்பிடும் நூற்பாவிலும் நூலாசிரியரை மறுக்காதும், தன் சமயக் கொள்கைகளை உட்புகுத்தாதும் உரையியற்றி உள்ளார்.

ஆய்வு முடிவுகள்.

சங்கர நமச்சிவாயரின் உரை உ.வே.சா குறிப்பிட்டது போன்று சுவாமிநாத தேசிகர் பணித்ததன் காரணமாக இயற்றியிருந்தால் இவ்வுரை சமயம் சார்ந்த கருத்துக்களை உட்கொண்டிருக்கும். மருதப்ப தேவரின் வேண்டுகோளாலேயே உருவானதால் இவ்வுரை சமய சார்பற்று உள்ளது. மேலும், சங்கர நமச்சிவாயருக்கு விருத்தியுரை அமைக்கும் நோக்கமே இருந்திருக்கிறது என்பதை இவ்வுரையின் உட்கருத்தைக் கொண்டும், கட்டமைப்பைக் கொண்டும் அறியமுடிகின்றன. இவ்வுரையின் இலக்கணச் செறிவையும், நூலாசிரியரின் சமயத்தை மறுக்காதும், தன் சமயத்தைத் திணிக்காதும் இருப்பது உரையாசிரியரின் அறிவுப் புலமையைக் காட்டுகின்றன. மேலும், நன்னூலின் உரையாசிரியரான சங்கர நமச்சிவாயருக்குத் தமது ஆசிரியரின் கொள்கைமீது உடன்பாடு இல்லாமல் இருப்பினும், அவரின் மீது இருந்த பக்தியை உணரமுடிகிறது.

மேற்கோள் நூற்பட்டியல்.

1. கோபாலையர், தி. வே., பதிப்பாசிரியர். *இலக்கணக் கொத்து*. 2-ஆம் பதிப்பு, சரசுவதி மகால் நூலகம், 1990.
2. சாமிநாதையர், உ. வே., பதிப்பாசிரியர். *நன்னூல் மூலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்*. கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1925.

3. செல்வநாயகம், வி. தமிழ் உரைநடை வரலாறு. 2-ஆம் பதிப்பு, குமரன் புத்தக இல்லம், 2016.
4. செல்வநாயகம், வி. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. 6-ஆம் பதிப்பி, குமரன் புத்தக இல்லம், 2016.
5. இளங்குமரனார், இரா. இலக்கண வரலாறு. 7-ஆம் பதிப்பு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2018.
6. இளவரசு, சோம. இலக்கண வரலாறு. 5-ஆம் பதிப்பு, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 2014.
7. மூர்த்தி, பேரா. அ.கி. சைவசித்தாந்த அகராதி. முதற்பதிப்பு, கழக வெளியீடு, 1998.
8. தாமோதரன், அ. சங்கர நமச்சிவாயர். முதற்பதிப்பு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2003.
9. அரவிந்தன், மு.வை. உரையாசிரியர்கள். 10-ஆம் பதிப்பு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2020.
10. நடராசன், தி.சு. உரைகளும் உரையாசிரியர்களும். முதற்பதிப்பு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2013

Works Cited

1. **Gopalaivar, T. V.**, editor. *Ilakkana Kotthu*. 2nd ed., Saraswathi Mahal Library, 1990.
2. **Saminathaiyar, U. V.**, editor. *Nannool Moolamum Sankara Namasivayar Uraiyum*. Commercial Press, 1925.
3. **Selvanayagam, V.** *Tamil Urainadai Varalaru*. 2nd ed., Kumaran Book House, 2016.
4. **Selvanayagam, V.** *Tamil Ilakkiya Varalaru*. 6th ed., Kumaran Book House, 2016.
5. **Ilangkumaranar, R.** *Ilakkana Varalaru*. 7th ed., Manivasagar Pathippagam, 2018.
6. **Ilavarasu, Soma.** *Ilakkana Varalaru*. 5th ed., Meiyappan Pathippagam, 2014.
7. **Moorthy, Prof. A. K.** *Saiva Siddhantha Agarathi*. 1st ed., Kazhaga Veliyedu, 1998.
8. **Damodaran, A.** *Sankara Namasivayar*. 1st ed., International Institute of Tamil Studies, 2003.
9. **Aravindan, M. V.** *Uraiyasiriyargal*. 10th ed., Manivasagar Pathippagam, 2020.
10. **Natarajan, T. S.** *Uraigalum Uraiyasiriyargalum*. 1st ed., New Century Book House, 2013.